

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

від _____ № _____
на № _____ від _____

Черкаська районна рада

вул. В. Чорновола, 157,

м. Черкаси, 18003

Пропозиції щодо удосконалення проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Черкаської районної ради «Про затвердження Порядку відчуження об'єктів районної комунальної власності» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом Черкаської районної ради від 12.10.2017 № 01-11/200, і зазначає.

Пунктом 1 проекту рішення передбачається затвердити Порядок відчуження об'єктів районної комунальної власності (далі – проект Порядку).

Згідно з преамбулою, проект рішення розроблено відповідно до пункту 19 частини першої статті 43, пункту 5 статті 60 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» з урахуванням Порядку відчуження об'єктів державної власності, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06.12.2007 № 803.

За результатами аналізу зазначених вище нормативно-правових актів, відповідно до яких розроблено проект рішення, а також іншого діючого законодавства України, встановлено наступне.

Відповідно до статті 29 Закону України від 21.05.1997 № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні» (далі – Закон № 280/97-ВР) до власних (самоврядних) повноважень виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належить, зокрема підготовка і внесення на розгляд ради пропозицій щодо порядку та умов відчуження комунального майна, проектів місцевих програм приватизації та переліку об'єктів комунальної власності, які не підлягають приватизації; організація

виконання цих програм; підготовка і внесення на розгляд ради пропозицій щодо визначення сфер господарської діяльності та переліку об'єктів, які можуть надаватися у концесію, подання раді письмових звітів про хід та результати відчуження комунального майна;

До виключної компетенції сільських, селищних, міських рад зазначений вище Закон відносить, зокрема, прийняття, виключно на пленарних засіданнях таких рад, рішень щодо відчуження відповідно до закону комунального майна.

В свою чергу, згідно із частиною шостою статті 60 Закону № 280/97-ВР, доцільність, порядок та умови відчуження об'єктів права комунальної власності визначаються відповідною радою.

Згідно зі статтею 43 Закону № 280/97-ВР, виключно на пленарних засіданнях районних та обласних рад, за дорученням відповідних рад, вирішуються питання, зокрема щодо продажу, передачі в оренду, концесію або під заставу об'єктів комунальної власності, які забезпечують спільні потреби територіальних громад і перебувають в управлінні районних, обласних рад.

Частиною десятою прикінцевих та перехідних положень Закону № 280/97-ВР встановлено, що відчуження майна, переданого до комунальної власності областей і районів, а також набутого на інших законних підставах, здійснюється лише за рішенням власника або уповноваженого ним органу.

Таким чином, відчуження об'єктів комунальної власності здійснюється за рішенням власника або уповноваженого ним органу відповідно до підготовлених виконавчими органами сільських, селищних, міських рад пропозицій щодо порядку та умов відчуження комунального майна, а на підставі таких пропозицій, виключно на пленарних засіданнях таких рад, приймаються рішення щодо відчуження відповідно до закону зазначеного майна.

Також, Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» встановлено основні принципи користування майном, яке належить територіальній громаді, які полягають в наступному.

Відповідно до статті 1 Закону № 280/97-ВР, право комунальної власності - це право територіальної громади володіти, доцільно, економно, ефективно користуватися і розпоряджатися на свій розсуд і в своїх інтересах майном, що належить їй, як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування.

Згідно зі статтею 60 Закону № 280/97-ВР, органи місцевого самоврядування від імені та в інтересах територіальних громад відповідно до закону здійснюють правомочності щодо володіння, користування та розпорядження об'єктами права комунальної власності, в тому числі виконують усі майнові операції, можуть передавати об'єкти права комунальної власності у постійне або тимчасове користування юридичним та фізичним особам, здавати їх в оренду, продавати і купувати, використовувати як заставу, вирішувати питання

їхнього відчуження, визначати в угодах та договорах умови використання та фінансування об'єктів, що приватизуються та передаються у користування й оренду.

Крім того, при визначенні матеріальної і фінансової основи місцевого самоврядування Розділом III Закону № 280/97-ВР встановлено, що доходи від відчуження об'єктів права комунальної власності зараховуються до відповідних місцевих бюджетів і спрямовуються на фінансування заходів, передбачених бюджетами розвитку.

При цьому, майнові операції, які здійснюються органами місцевого самоврядування з об'єктами права комунальної власності, не повинні **ослаблювати економічних основ місцевого самоврядування**, зменшувати обсяг та погіршувати умови надання послуг населенню.

Отже, основними принципами володіння та користування майном територіальними громадами законодавець визначив доцільність, економічність, ефективність, а також непослаблення в результаті майнових операцій економічних основ місцевого самоврядування.

Таким чином, відчуження майна комунальної власності здійснюється власниками або уповноваженими ними органами відповідно до закону, в інтересах територіальної громади з урахування його економічної доцільності та ефективності, що вирішується на пленарних засіданнях сільських, селищних, міських рад з урахуванням пропозицій щодо порядку та умов відчуження такого майна, підготовлених виконавчими органами відповідних рад.

Підсумовуючи наведене вище, питання відчуження майна територіальної громади вирішуються органами місцевого самоврядування в кожному окремому випадку відповідно до закону.

Так, відчуження майна, що є комунальною власністю регулюється положеннями Закону України «Про приватизацію державного майна» та іншими законами з питань приватизації, зокрема Законами України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)», «Про особливості приватизації об'єктів незавершеного будівництва» з врахуванням Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» тощо.

Водночас, проектом Порядку, відповідно до його змісту та наповнення, встановлюється загальний порядок відчуження об'єктів районної комунальної власності, які, при цьому, не конкретизовані розробником проекту рішення.

В аналізі регуляторного впливу до проекту рішення розробником зазначено, що основною ціллю прийняття Порядку є затвердження єдиного уніфікованого організаційно-економічного механізму продажу майна.

Проте, як вже зазначалось вище, відчуження комунального майна здійснюється відповідно до закону в кожному окремому випадку, а отже, не потребує встановлення єдиного механізму (порядку) відчуження, незалежно від того, на який об'єкт нерухомого майна, що знаходиться у власності територіальних громад, буде поширюватися такий механізм (порядок).

Окрім того, жодним законом України не передбачено повноважень органів місцевого самоврядування щодо можливості та/або необхідності встановлювати порядки відчуження комунального майна, які носять, при цьому, загальний характер та можуть застосовуватися неодноразово і до будь-якого об'єкта майна.

Підсумовуючи вищенаведене, Державна регуляторна служба України повідомляє про невідповідність проекту рішення Черкаської районної ради «Про затвердження Порядку відчуження об'єктів районної комунальної власності», в запропонованій редакції, вимогам діючого законодавства України та, в свою чергу, не узгоджується з вимогами статті 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», зокрема з принципами доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми, та адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України в установленому законодавством порядку.

Голова Державної регуляторної
служби України

К. М. Ляпіна